
Barbora Hartmannová: Schopnost přemýšlet je to, díky čemu se studenti FHS neztratí v žádném oboru

---

Barbora Hartmannová absolvovala na [Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy](#) **bakalářské Studium humanitní vzdělanosti**. Po bakalářském stupni pokračovala magisterským studiem žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd UK**. V současné době působí jako manažerka marketingu a PR ve společnosti Performia, jejíž česká pobočka byla letos již po šesté v řadě vyhlášena za nejúspěšnější mezi třiceti zeměmi světa.

Na FHS jste absolvovala bakalářské studium. Byla to Vaše první volba?

První volba to nebyla, ale už na gymnáziu mě bavila filosofie a historie a věděla jsem, že humanitní vědy jsou můj směr. Vždycky jsem ale chtěla být novinářkou. Dokonce jsem dělala přijímačky do Brna na žurnalistiku, ale přijímačky na FHS byly oproti ostatním školám brzy, a tak když jsem se dozvěděla, že jsem byla přijata, už jsem na druhé kolo žurnalistiky nešla. Bylo to momentální rozhodnutí a já jsem dnes za tu volbu ráda.

Jak jste se o fakultě dozvěděla? Znal jste někoho, kdo fakultu studoval?

Myslím, že jsem ji prostě našla v seznamu fakult mezi humanitní obory.

Vzpomenete si na předmět, který Vás nejvíce bavil během studia? S tím souvisí i vyučující.

Milovala jsem pana profesora Hrocha, který působil na FHS jako externista. Jeho předmět se, myslím, jmenoval „Evropské dějiny v kontextech“ a jeho podání historie bylo nezapomenutelné. Řekl třeba „rok 1000“ a mluvil hodinu o tom, co vše se v Evropě událo a proč. Já si samozřejmě upsala ruku a toužila být jako on. Skvělé byly také předmět jako

„Tělo ve středověku“ s [Richardem Zikou](#) a [Taťánou Petříčkovou](#). Je tedy evidentní, že historie mě provázela celým studiem. Měla jsem ráda i pana [docenta Benyovszkyho](#) a jeho hodiny filosofie, no a paní Císařovská na angličtinu je samozřejmě také nezapomenutelná. Na [profesora Sokola](#) také vzpomínám a dodnes občas chodím na některé jeho přednášky, mám ráda jeho způsob přemýšlení o světě okolo něj.

Napadá Vás nějaká historka ze života na FHS?

Vzpomínám si i na pana [docenta Pince](#), který byl pověstný tím, že měl obrovskou paměť. Nikdo nechápal, jak si může všechno pamatovat, a všichni mu to záviděli. V informačním systému jsem měla jako všichni fotku, ale tři čtvrtě roku jsem se neukázala na žádné schůzce pro studenty. Jednou nebo dvakrát jsem panu Pincovi napsala e-mail, protože jsem potřebovala s něčím poradit, ale nic víc. Po tři čtvrtě roku jsem dorazila na studentské setkání a přišla jsem pozdě. Když jsem otevřela dveře, pan docent říká: „Á, Barborka přišla!“ Naše teorie o obří paměti se potvrdila. (smích)

Je něco, s čím jste měla při studiu problém? Může to být zkouška, ale i skloubení práce a školy.

Trochu jsem pracovala, ale ne nějak extrémně. Nejhorší pro mě byla paradoxně státnice z historie, kterou jsem dělala třikrát. Na začátku jsem opakovala ekonomii, ale jinak si nepamatuji, že bych měla nějaký veliký problém.

Věnovala jste se během studia i mimostudijním aktivitám?

Když jste mi napsala kvůli rozhovoru, všimla jsem si, že jeden z prvních [Hovorů s absolventy](#) byl s [Honzou Osúchem](#). Tak s ním jsem stála u zrodu fakulního časopisu HUMR, který tuším funguje do dnes. Psala jsem o kultuře a hrozně mě to tehdy bavilo. Chodila jsem do divadla, na koncerty a podobně a psala o svých dojmech.

Pomohla Vám aktivita v HUMRu najít si přátele? Někdy to totiž na FHS může být těžké.

Přiznám se, že obecně nemám problém najít si přátele. Ani by mě nenapadlo, že by to mohl být problém. Ale je pravda, že díky HUMRovi mám kamarády do dnes.

Magisterské studium jste absolvovala na FSV, studovala jste žurnalistiku. Neuvažovala jste o magistru na FHS?

Přiznám se, že mě to nenapadlo. Usoudila jsem, že nebudu dobrý historik či antropolog, a pořád mi v hlavě rezonovala ta původně vysněná žurnalistika. Jsem opravdu ráda, že jsem před ní absolvovala FHS. Když se učíte psát, ale nemáte o čem, je to docela těžké. Myslím si, že díky přehledu z humanitních oborů mi ta škola potom dala mnohem víc, než kdybych tam šla hned na bakaláře.

Vnímala jste velký rozdíl mezi oběma školami? V přístupu ke studentům i k výuce.

První šok byl v tom, že jsem přišla z moderní školy a na FSV mi zase strčili do ruky papírový index. Veliký rozdíl byl také v tom, že na FHS měl člověk možnost volby, vždy jste si mohla najít to, co vás baví. U žurnalistiky bylo třeba absolvovat většinu předmětů a mně ta volba strašně chyběla. Musím říct, že FHS mám pořád na piedestalu hlavně proto, že tam byli opravdoví experti na to, co učili. Na FSV jsem čekala hodně praxe a neustálého psaní, a to bohužel nepřišlo, i když i tam jsem si samozřejmě našla něco pro sebe. A co se týče studentů, tam byl také dost velký rozdíl. Přišla jsem z FHS, kde jsem přečetla i dvě knihy za týden a bylo to úplně normální. Na žurnalistice nám dali úkol přečíst deset stran za čtrnáct dní a někteří moji spolužáci měli pocit, že tolik textu nemůžou zvládnout. To byl veliký a viditelný rozdíl.

V současné době pracujete jako manažerka marketingu a PR. Dříve jste ale pracovala jako redaktorka nebo koordinátorka veřejných kurzů. Byly to práce, za kterými jste si šla, nebo to bylo více o dobré shodě náhod?

Třeba redaktorkou v iHNed.cz jsem se stala díky [Honzovi Osúchovi](#). On tam ještě během FHS pracoval a dostala jsem se tam přes něj (koukám, že je v mém životě dost důležitou osobou – díky, Honzo!). Další práce byly spíš brigády, díky nimž jsem si uvědomila, že žurnalistiku dělat nechci a že bych se ráda pustila do marketingu.

Mohla byste přiblížit, co je dnes náplní Vaší práce jako manažerky? A je to to, v čem jste se našla?

Rozhodně jsem se v tom našla, to můžu říct na sto procent. Marketing a PR jsou hodně blízko jak humanitním vědám, tak žurnalistice. Celý den průběžně píšu, upravuji články do médií, připravuji e-mailové kampaně, domlouvám různé konference, na kterých jako odborníci na oblast personalistiky vystupujeme, připravuji propagační materiály a teď jsem do toho ještě pracovala dva roky na novém webu. Celkově tak se svým týmem pracuji na tom, aby o nás naše cílová skupina (malé a střední firmy s hezkými produkty, které vědí, že šikovní lidé jsou základ úspěchu) věděla a české firmy měly lepší týmy. Je to pestré, a to je to, co mě na tom baví. Kdybych měla psát třeba na téma politika celý život, nevydržela bych to dlouho.

Využíváte v práci to, co jste studovala?

Když si vzpomenu na pana docenta Pince, který nám na začátku studia řekl: „Na naší škole se se budete učit číst a psát.“, musím se smát. Skutečně to využívám dodnes, protože právě to čtení a přemýšlení o věcech z různých úhlů je důležité do marketingu (a nejspíš se hodí pro každou manažerskou pozici). Dlouho jsem svoje okolí musela přesvědčovat o tom, že FHS je dobrá volba, a dnes z toho, co mě naučila, denně čerpám. Chodila jsem třeba na typografii, takže když dnes komunikuji s grafikem, nevypadám díky tomu jako blbec a grafik je za to asi taky rád. Zároveň vydáváme časopis Dobrodružství personalistiky, takže žurnalistiku využívám také. Takže když to shrnu, obě školy mi dost výrazně pomohly k tomu, co dělám, a také k tomu, že to dělám dobře.

Říkala jste, že jste se na FHS naučila číst a psát. Je ještě něco jiného, co jste si odnesla ze studií a má to vliv na Váš život?

Na pracovní život má určitě vliv ta schopnost přemýšlet. Podobně to určitě mají všichni absolventi FHS, ať už působí v jakémkoli oboru. A osobně mi to rozhodně přineslo do života to, že moje knihovna je plná historie, filosofie, umění a motivačních knih. Mám to dodnes ráda a stále mě to obohacuje.

Absolventi FHS jsou často společensky angažovaní, není jim lhostejné, co se ve společnosti děje. Čím myslíte, že to je?

To jsem nevěděla. Mám to ale stejně. Myslím, že je to tím již několikrát zmíněným přemýšlením. Několik let se zabýváte tím, jak společnost funguje, jak fungovala, jak se poučit z historie. Člověk je neustále středem vašeho zájmu, a tak vás potom z ničeho nic nemůže přestat zajímat. Dochází mi, že lidé, které mám z FHS kolem sebe, mají o společnost zájem všichni, ať už pracují v médiích nebo u Lékařů bez hranic, a to je skvělé.

Sára Wienerová
1. 11. 2019